

2 mei 1960

MARINE-INLICHTINGDIENST

INLICHTINGENRAPPORT

nr. 4/80

APRIL 1960

OPMERKINGEN

1. Personeel van de Koninklijke marine mag op "need-to-know"-basis kennis nemen van de in het inlichtingenrapport vermelde gegevens. Gezien de verscheidenheid van de artikelen bestaat tegen het lezen van het gehele rapport door officieren geen bezwaar.
2. Indien geadresseerden ten behoeve van de onder hun commando gestelde eenheden en/of opleidingen gebruik wensen te maken van gegevens die in dit rapport zijn vervat, dient met die gegevens de nodige voorzichtigheid te worden betracht.
3. In geén geval mag over de gegevens van dit rapport melding worden gemaakt tegenover niet-leden van de Nederlandse krijgsmacht.
4. In het geval dat in dit rapport vervatte gegevens door een geadresseerde zijn verwerkt in een cursus, waaraan tevens buitenlandse officieren deelnemen, dient terzake contact te worden opgenomen met hoofd MARID o.g. SOI-CZMIED.
5. De geadresseerden dienen slechts tien opeenvolgend gedateerde uitgaven aan te houden. Bij ontvangst van een elfde dient de oudste uitgave te worden vernietigd onder indiening van een proces-verbaal aan het hoofd MARID.
6. Indien geadresseerde één of meer uitgaven wenst aan te houden dient hij dat schriftelijk mede te delen aan het hoofd MARID.

met regie

84 - IDB leern. 10/12
 85 - Ia 1/2
 86 - H.V 1/2
 87 - H.I 1/2
 88 - marit [redacted]
 89 - H.S. VII 230201

90 - H. MARID 4/6 '80 vern 1/2
 91 - ~~Ic~~ - Ic - d - e - (12/16 '80 vern 1/2
 92 - JB - H. II
 vern. 31/10/80 23/1/60 vern
 93 - H.III - HOD 1/6 '80 vern
 94 - II / II / SFA 23/1/60 vern 1/2

DISTRIBUTIELIJST

ex.nr.

MINDEF/CDS
 CHEF STAF (KM) IGK
 CMS tevens voor PCMS, HMILJUZA ter visie
 VOORZ.WG.BELEIDSVOR-
 BEREIDING
 CHEF KAB. CMS/BDZ
 SCPLANNEN tevens voor: HORG, HTACTIEK, HPLANNEN
 SCOOPERATIEN tevens voor: HLUVRT en HLOG
 HVERB
 HTECHNIEK, WAPENTECHNIEK EN VEILIGHEID ter visie /
 HOPS
 DIR. MARSTAFSCHOOL
 DIR. PERSONEEL KM/HPLANPERS
 DIR. MATERIEEL KM tevens voor: HCOFINMAT
HWAPCOMSYS
 HWO
 MARAT [REDACTED]
 MARAT [REDACTED]
 MARAT [REDACTED]
 MARAT [REDACTED]
 DGB/CKMARNs tevens t.b.v. C 1-AGGP en CWINFCIE
 CZMNA d.t.v. SOI
CZMNED d.t.v. HDGB
 CZMNED/ SOI
 CEKD
 CMLD
 CMMRIJNMOND
 CMMTEXEL
 CMMIJMOND
 CMMSCHELDE
 COZDNED
 t.b.v. in dienst zijnde onderzeeboten
 CMDNED
 CFREGRON
 HVBS
 COPSCHOOL
 CMARKAZERFFPRINS
 HANTAC
 CMVKV d.t.v. OI
 CMVKK tevens voor CSQ
 t.b.v. de daarvoor in aanmerking komende schepen
 CAWCS
 CMBFLOT 1
 CMBFLOT 3
 CVSQ 320
 CVSQ 321
 CVSQ 2
 CVSQ 860
 VOKIM
 HDGB
 COORD. INLICHTINGEN- EN VEILIGHEIDSDIENSTEN
 HLAMID
 HLUID
 HPMV
 HWKC
 HINL

1
2 2/2/4/81.
3 10/6/80 kern.
 4
5 11/10/80 kern
6 22/4/81. B
7 23/6/80 kern.
8 22/4/81.
9 5/1/81 kern
10 kern-19/9/80
11 en 12
 13 5/1/81 kern
13 230281
 14
 15
 16
 17
 18 t/m 20
 21
 22 t/a
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30 t/m 35
 36
 37
38 t/a
39 t/m 42
 40 en 41
43 t/a
44 t/a
 45 en 46
 47
 48 t/m 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79 200181
 80
 81
 82 kern-29/8/80
83 t/a
 84 t/m 90
 66
 9.4.01

INHOUDSOPGAVE

blz.

DISTRIBUTIELIJST

i

INHOUDSOPGAVE

ii-iii

EVALUATIE DER INLICHTINGEN

iv

HOOFDSTUK 1 - DIVERSE ONDERWERPEN

([REDACTED])	- SS-N-14 (SILEX) LANCE- RING DOOR KRIVAK I-KLASSE	1 - 6
([REDACTED])	- NEW SOVIET BEAR FOXTROT VARIANT	7 - 8
([REDACTED])	- SOVIET BEAR FOXTROT CHARACTERISTICS AND NE ATLANTIC OPERATIONS	8 - 10
([REDACTED])	- SOVIET COASTAL MISSILE ARTILLERY FORCE	10 - 13
([REDACTED])	- RUSSIA's SECRET WEAPON: US TECHNOLOGY	14 - 19
([REDACTED])	- SOVIET NAVAL ACTIVITIES IN THE CARIBBEAN AND GULF OF MEXICO (SOVIET NAVAL AUXILIARY ACTIVITIES)	20 - 22
([REDACTED])	- SELECTED INTELLIGENCE ITEMS;	23
	CZECHOSLOVAKIA: ANTIDOTE FOR NERVEN AGENTS	23
	DJIBOUTI : LIBYAN AID	23
	SYRIA : FLOATING DRY DOCK	24
	NORTH YEMEN : SOVIET DELIVERIES	24
	IRAN : COMMUNIST ACTIVITY	25 - 26
	VIETNAM : SOVIET ACCES TO FACILITIES	26 - 28
([REDACTED])	- PROPAGANDA FOLDERS UIT DE SOVJET UNIE	29 - 31

HOOFDSTUK 2 - SOVJET MARITIEME AKTIVITEITEN

([REDACTED])	- DE ATLANTISCHE OCEAAN	32 - 36
([REDACTED])	- DE MIDDELLANDSE ZEE	36 - 37
([REDACTED])	- DE INDISCHE OCEAAN	37
([REDACTED])	- DE STILLE OCEAAN	37

( )	- LEVERANTIES	<u>blz.</u> 38
( )	- DIVERSEN	38 - 39
( )	- BIJLAGE BIJ ATLANTISCHE OCEAAN	40

HOOFDSTUK 3- KARAKTERISTIEKEN VAN COMBATTANTEN EN HULPSCHEPEN

( )	- RUDNITSKIY-KLASSE (AGE) EXPERIMENTEEL HULPSCHIP	41 - 43
-----	--	---------

EVALUATIE DER INLICHTINGEN

Bij het evalueren (graderen) van de waarde van de ontvangen inlichtingen stelt men de betrouwbaarheid van de bron vast en bepaalt vervolgens de waarschijnlijke juistheid van het bericht zelf.

Betrouwbaarheid bron

- A = geheel betrouwbaar
- B = gewoonlijk betrouwbaar
- C = tamelijk betrouwbaar
- D = niet altijd betrouwbaar
- E = onbetrouwbaar
- F = niet te beoordelen

Waarschijnlijkheid van de informatie

- 1 = bevestigd door andere informatie
- 2 = waarschijnlijk juist
- 3 = mogelijk juist
- 4 = twijfelachtig
- 5 = onwaarschijnlijk
- 6 = niet te beoordelen

HOOFDSTUK 1

DIVERSE ONDERWERPEN

SS-N-14 (SILEX) lancering door KRIVAK I-klasse

1. (●) Op 18 april 1979 vond in het oostelijk deel van de Oostzee een SS-N-14 (SILEX) lancering plaats op een LONG BIN-klasse onderzeeboot.

Ten tijde van de lancering bevond deze onderzeeboot zich onder water.

Twee SS-N-14 (ASW) projectielen werden door eenheden van de KRIVAK I-klasse gelanceerd. Hoewel geen inzicht werd verkregen hoe de lancerende eenheid tot positiebepaling kwam, kon worden vastgesteld dat hoogst waarschijnlijk sonarboeien van het type TWIN BUOY bij de plaatsbepaling van de onderzeeboot werden gebruikt.

2. (●) Deelnemende eenheden (zie schets)

KRIVAK I - PN 746) vermoedelijk schepen belast met de be-
MATKA - PN 872) veiliging van het lanceergebied
POLUCHAT - PN 841 - torpedo bergingsschip
KRIVAK I - PN 700 - verzorgde de positiebepaling en
doelsaanwijzing voor de eerste lan-
cering

KASHIN - PN 340 - belast met de positiebepaling en
doelsaanwijzing via vier TWIN BUOYS
sonoboeien in het water voor de twee-
de lancering

Onderzeeboot LONG BIN (geen boordnummer) - fungeerde als doels-
onderzeeboot

KRIVAK I - PN 726 - schietende eenheid, vermoedelijk eerste
lancering

KRIVAK I - PN 710 - schietende eenheid, vermoedelijk tweede
lancering

Verder waren in het oefengebied vier sonarboeien van het type
TWIN BUOY in O-W richting (onderlinge afstand $\pm$ 1 mijl) gelegd.

3. (●) Eerste SS-N-14 lancering

Het eerste geleide projectiel werd vrijwel onmiddellijk na de
start, boven de horizon klimmend, waargenomen.

De schootspositie bevond zich $\pm 20'$ mijl ten zuiden van de duikpositie van de onderzeeboot.

Het witte spoor van de uitlaatgassen en het projectiel waren duidelijk zichtbaar. Onder een hoek, kleiner dan $\pm 30^\circ$ vloog het projectiel op koers 050 naar een hoogte van ± 880 m om daarna tot ± 860 m hoogte te dalen.

Het geleide projectiel veranderde na een afstand van $\pm 4,5$ mijl zijn koers sterk naar het noorden (koers 005). De uitlaatgassen waren niet regelmatig zichtbaar. Op bijna vaste tijdstippen van ongeveer één seconde, werd de doorgaans grijsbruine (zeer snel wit wordende) uitlaatwolk door zwartbruine wolken onderbroken. Vanaf de koersverandering tot het bereiken van het doelsgebied van de onderzeeboot verliepen 90 seconden. In deze tijd had het projectiel 13,5 mijl afgelegd daarbij steeds hoogteverliezend tot ongeveer 380 m hoogte.

De torpedo was opgehangen onder het raketlichaam waarbij het aandrijfgedeelte van de torpedo door een beschermkap werd omgeven. Deze beschermkap was van grote stabiliteitsvlakken voorzien. De torpedo werd afgeremd door springladingen, daar kleine detonatie-ontbrandingen visueel werden waargenomen.

Na een korte vrije val kwam een deel van de beschermkap van de torpedo vrij en beide vielen aan parachutes met verschillende daalsnelheden naar het wateroppervlak.

Na een valtijd van ± 19 seconden (± 20 m/sec valsnelheid) dook de torpedo, nog aan de parachute hangend, in het water. 27 seconden hierna volgde ook de afgeremde beschermkap het water in. De raket met motor bleek daarna onstabiel in zijn vlucht, viel in het water en zonk. De plaats waar het projectiel terecht kwam lag $\pm 3,5$ mijl noord van het punt waar de torpedo in het water kwam. De torpedo zelf werd $\pm 1,5$ mijl ten zuidoosten van de positie waar hij naar beneden dook weer bovenwater waargenomen. Hij werd daarna door de POLUCHAT bergingschip geborgen.

Vanaf het inzichtkomen tot de afscheiding van de torpedo had het geleide projectiel ± 18 mijl afgelegd en vertoonde daarbij initieel een duidelijke koersverandering van meer dan 40 graden. Vanaf initiële lanceerhoogte tot de torpedo-afscheiding nam de vlieghoogte met ongeveer 500 m af. Na de scheiding van de torpedo eindigden vermoedelijk ook de besturing van het raketlichaam.

4. ● Tweede SS-N-14 (SILEX) lancering

Eveneens $\pm$ 20 mijl ten zuiden van de duikpositie van de onderzeeboot werd de tweede SILEX in de aanvangsklim waargenomen. Ook voor dit raketlichaam wordt aangenomen dat de lancering en het in zicht komen vrijwel op het zelfde tijdstip vielen. Het projectiel en de witte uitlaatgassen waren duidelijk te onderscheiden. Eveneens onder een kleine hoek, kleiner dan $\pm$ 30 graden, bereikte het projectiel met een koers van $\pm$ 025 graden, ditmaal slechts een hoogte van ongeveer 550 m en vloog daarna verder op ongeveer 500 m. Ongeveer 79 seconden na het inzichtkomen veranderde het projectiel zijn koers naar 010 graden. Vlieghoogte was gedurende die tijd $\pm$ 400 m. Kort voor de koersverandering scheen ook hier de aandrijving wat onregelmatig te gaan werken.

Na $\pm$ 29 seconden begon de torpedo zich af te scheiden op een hoogte van $\pm$ 360 m. Na de valtijd van 14 seconden dook de torpedo in het water. Beschermkap en raketmotor vielen bijna gelijktijdig in het water; de raketmotor $\pm$ 1 mijl ten noorden van de torpedo. Bij het te water komen werden restanten van het projectiel rondgeslingerd. De torpedo werd na wederom te zijn opgedoken, in de nabijheid van de derde sonarboei waargenomen. Ook nu werd de torpedo door de POLUCHAT geborgen. De tweede SILEX legde vanaf het in het zicht komen tot torpedo-afscheiding, $\pm$ 17 mijl af en vertoonde een duidelijke koersverandering van $\pm$ 15 graden. De vlieghoogte was in het tweede geval lager dan de gemiddelde vlieghoogte van eerste raket; toch verschilde de hoogten ten tijde van het afwerpen naar schatting slechts een 20 meter.

5. ● Als schietende eenheden komen KRIVAK I PN 726 (hoogst waarschijnlijk) en KRIVAK I PN 710 (met zekerheid) in aanmerking. Beide eenheden stoomden toen naar het zuiden, en raakten op een gegeven moment buiten radarbereik. Kort voor de lance-

6. ● Vaststelling en doorgeven doelsgegevens

De navigatie van de als onderwaterdoel ondergedoken onderzeeboot gebeurde hoogstwaarschijnlijk door de KRIVAK I PN 726 voor de eerste lancering en door KASHIN MOD PN 340 met behulp van de vier TWIN BUOYS bij de tweede. Deze eenheden moesten dan ook de doelsgegevens aan hun toebedeelde eenheden hebben doorgegeven. Er werden geen onderzeebootbestrijdingsvliegtuigen in het doelsgebied waargenomen.

7. ● Besturing projectielen

Tijdens het schieten konden voor beide projectielen zowel het stuursignaal C 352 Z (Eye Bowl) alsook het overbrengingssignaal A 377 B worden vastgesteld. Uit waarnemingen blijkt dat de SILEX projectielen hoogstwaarschijnlijk slechts in azimuth, niet in hoogte, door stuursignalen werden bestuurd. De hoogteveranderingen gedurende de vliegfase van 500 m (eerste lancering) en 200 m (tweede lancering) wijzen op een voorgeprogrammeerde hoogteverandering. Met de laatste commando-inschakeling, vermoedelijk de torpedo-afscheiding, eindigden ook bijna gelijktijdig de stuursignalen. Beide SILEX projectielen werden na de torpedo-afscheiding in hun vlieggedragingen onstabiel en vielen met nog actief drijfvermogen in het water.

8. ● Torpedo's

Over de looptijd en loopbaan van de torpedo's kan helaas niets gezegd worden. Qua vorm en uiterlijk komen beide torpedo's overeen met die welke op 1 februari 1978 werden gezien:

Lengte: $\pm$ 4,50 m, grootste diameter $\pm$ 0,45 m

Vorm : uitgesproken aerodynamisch, slechts in het midden cilindrisch toelopen

Kleur : lichtgevende rode kop met zwarte kap, torpedolichaam was olijfgroen gestreept.

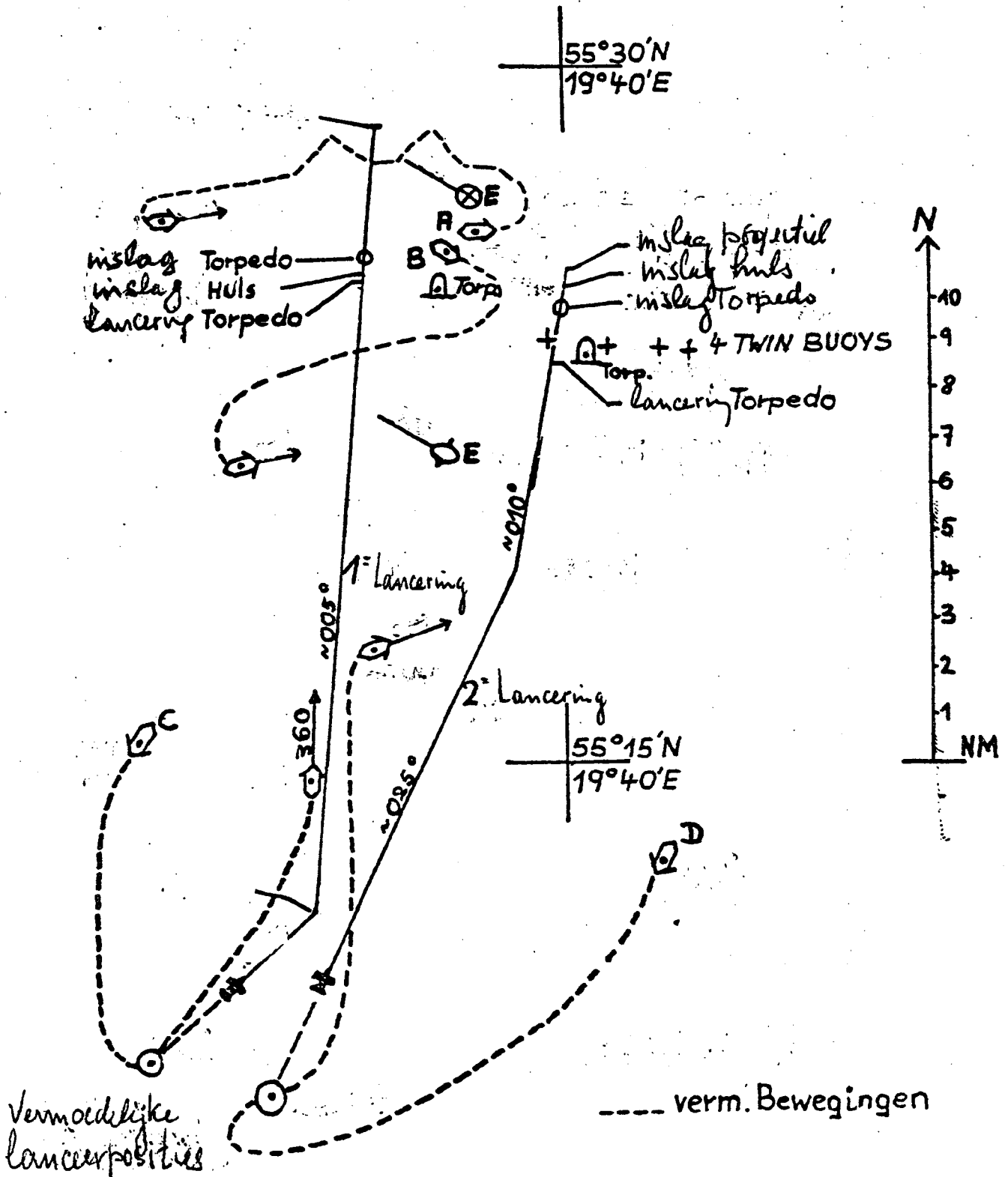
9. ● Samenvatting

- De afstanden die de torpedo's aflegden (17 en 18 mijl) passen in het tot dusver waargenomen kader.
- Nieuw is het gebruik van sonarboeien voor SILEX lanceringen voor de Baltische Vloot, eveneens als het feit, dat 2 eenheden ieder een doel schoten, waarbij doelsgegevens hoogstwaarschijnlijk door 2 andere eenheden bepaald werden.
- Vastgesteld werden verschillende vlieghoogten, die van 860 tot 500 meter gedurende de vlucht op een bijna identieke torpedo-afwerphoogte van 380 tot 360 m verminderden.

- Het opvangen van uitzendingen na optische waarnemingen duiden er op, dat de geleide projectieldragers slechts tot de torpedo-afscheiding werden bestuurd en wel slechts azimuthaal. De vastgestelde hoogteveranderingen lopen vermoedelijk geprogrammeerd af.
- Het achterste deel van de torpedo is aerodynamisch van vorm, waarbij de beschermhuls ook met stabiliteitsvlakken werden uitgerust.
- De waargenomen torpedo's zijn identiek aan die welke op 1 februari 1978 zijn waargenomen.

SS-N-14 LANCERING 18.4.1979

- A : KRIVAKI P/N 700
- B : KASHIN-MOD 340
- C : KRIVAKI P/N 726
- D : KRIVAKI P/N 710
- E : LONGBIN

10. NEW SOVIET BEAR FOXTROT VARIANT

Analysis of BEAR FOXTROT number 60 located east of Greenland 10 Augustus 1979 reveals extensive modifications in comparison with other BEAR FOXTROT units. New features include:

- a. An elongated pod (510 cm long/45 cm diameter) extending aft and fitted atop the vertical stabilizer; a possible VHF/UHF sword antenna atop the pod.
- b. Elongated horizontal stabilizer tip pods are absent.
- c. The aft sonobuoy bay lengthened from 175 cm to 365 cm.
- d. A fifth oblong IFF patch added to the SVOD cluster on each side of the vertical stabilizer.
- e. A possible sword-type sonobuoy monitoring antenna fitted on the underside of the fuselage, aft of the sonobuoy bay.
- f. An air scoop and exhaust port added to the starboard side of the fuselage, aft of the sonobuoy bay.
- g. An unidentified (circular) appendage with a diameter of 80 cm is located atop the fuselage forward of the vertical stabilizer: although imaged flush to the fuselage, it appears to be possibly extendable.
- h. The height of both HF rail antennas atop the fuselage increased from 17 cm to 27 cm; the after rail repositioned aft of the wing centersection.
- i. The two tandem unidentified domes atop the fuselage are absent.
- j. A new hatch with window (120 x 90 cm) located on the starboard side of the fuselage forward of the wing.
- k. Two side-by-side probable window openings located atop the fuselage forward of the wing.
- l. A pitot tube and a blade antenna fitted to the underside of the nose section; another blade antenna appears to have replaced the bent sword antenna that was atop the conckpit.
- m. A narrow circumferential band appears on the aft end of the WET EYE radome, suggesting a possible minor modification to the radome.

11. ● Comment:

These modifications have not been previously observed on any BEAR FOXTROT's. Continuing modifications to BEAR FOXTROT's have been noted since the inception of the BEAR FOXTROT program.

Lengthening of the aft sonobuoy bay constitutes a significant structural change. The type and number of sonobuoys carried in the aft bay are probably different from those carried by other BEAR FOXTROT's since the aft bay appears to be too small to carry sonobuoys larger than the MB-1 (I.E., BM-2, BM-3). The remainder of the modifications appear minor but collectively constitute a significant alteration in the configuration of this aircraft.

BEAR FOXTROT CHARACTERISTICS AND NE ATLANTIC OPERATIONS

12. ● Soviet naval writings in the mid sixties discussed the need for a long-range anti-submarine (ASW) aircraft with a comprehensive capability to counter the Western SSNB threat. This stated requirement was met, at least in part, by the introduction of the BEAR FOXTROT in 1970.
13. ● Trials with the new aircraft and an ASW system called "BERKUT" (Sea Eagle) which used the BM-1 and BM-2 sonobuoys were conducted in the Black Sea during 1969-1971. A follow on ASW system was also under development at the same time. This system known as "KORSHUN" (Kite) may now be in service with the latest BEAR FOXTROT with the tail fin extension.
14. ● A defector report covering the trials period gave the following additional information on BEAR FOXTROT sensors and weapons.
- a. Sensor fit.
He confirmed the BERKUT/BM series connection and stated that the use of the BM-2 was adequate to provide a target tracking solution.
  - b. Sonobuoy loads
120 BM-1 buoys in canisters of 10.
10 BM-2 buoys replaced 2 BM-1 canisters.
  - c. Weapons
    - (1) A nuclear depth bomb "SKALP" (Scalp) - lethal radius 2,5 km - could be carried along with
    - (2) ASW torpedoes
    - (3) 150/100 kg depth bombs could replace Scalp.

- d. BEAR FOXTROT began service life at Kipelovo in 1970 where the activity was commensurate with initial squadron training. In-area activity demonstrated the ASW role of the aircraft and on 19/20 March 1971 the initial out-of-area (OOA) activity over the Norwegian Sea took place. Activity has been noted since then further afield over the Icelandic Strait, Iceland/Faroes Gap and North Atlantic. To date some 350 OOA sorties have been recorded of which some 170 have been west of UK especially the area around Rockall. This is a clearly sensitive area through which UK and US SSBN must transit to and from the Clyde.
- e. BEAR FOXTROT first operated in this area in 1975 but it was the sighting of the use of BM-2 sonobuoys from the aft weapons bay of the aircraft during the sudden increase in activity in 1978 which gave rise to heightened interest in this activity. During the past two years UK MPA and fighter aircraft have been able to monitor some nine occasions when MB-2 buoys have been used which could indicate contact with a submarine.
- f. Analysis of these operations in the vicinity of Rockall has produced the following facts:
- (1) Flights normally occurred on Monday and Friday i.e.; normal training days for the regiment.
  - (2) Standard Soviet air ASW tactics were used in conjunction with the "BERKUT" system and BM-1 and 2 sonobuoys. These tactics included, straight line BM-1 barriers with buoy spacings at approximately 2.5 km use of 2 or 3 BM-2 buoys probably to develop the plot from an active BM-1 buoys.
  - (3) No practice weapons were used.
- g. From observations of the BEAR FOXTROT's activities in the area around Rockall island we have concluded that:
- (1) BEAR FOXTROT are using standard ASW tactics and standard sonobuoys and they probably do not have another, i.e. non-acoustic sensor.

- (2) The initial "datum" is probably known prior to BEAR FOXTROT arrival in the operating area. For example, the very rapid use BM-2 sonobuoys within one hour of the start of operations on 13 June in particular indicates a knowledge of the "start" position, rather like a "CASEX".
  - (3) These tactical ASW operations are probably against Soviet submarines which could indicate that the exercises are pre-planned.
  - (4) There are no reports that Western submarines have been in the vicinity of BEAR FOXTROT operations.
- h. Notwithstanding the above, MODUK concludes that if and when new generation ASW systems become available, BEAR FOXTROT, which has a considerable life expectancy, is the most suitable platform for the installation.
- j. Accordingly, it is our intention to continue to follow BEAR activities in the hope that our efforts will provide early recognition of new developments from changes in operating patterns.

SOVIET COASTAL MISSILE-ARTILLERY FORCE

15. ● Summary:

Increased interest in the use of amphibious assault forces in potential NATO-Warsaw Pact conflicts has prompted a study of the Warsaw Pact threat to amphibious task forces. A key element identified in most assessments of the anti-amphibious landing threat is the Soviet Coastal Missile-Artillery Force (CMAF). This article covers the threat to amphibious forces, and will review the organization, deployment, and weapons of the CMAF and related elements. Additionally, it will examine the tactical implications of CMAF tactics and capabilities as they interface with other elements of the Soviet Coastal Defense System.

16. ● Background:

The Soviet Coastal Missile-Artillery Force is one of a number of forces employed in the defense of vital Warsaw Pact coastal areas. Formally acknowledged in 1972 by the CINC of the Soviet Navy, the CMAF has developed from a relatively insignificant World War II homeland defense unit consisting of large, shore-based guns into a sophisticated missile force, augmented by some

artillery for close-in defense of coastal installations. Although the regions under their defensive protection are, for the most part, secured against outside examination, limited observation by military attaches indicates the CMAF may be combined with the Soviet Naval Infantry (SNI) as a separate branch of the Soviet Navy. Soviet leaders have implied that the SNI directorate at naval headquarters is charged with administrative responsibility for both CMAF and SNI. Also, there are numerous indications, particularly in the Pacific Fleet (PACFLT), that the SNI may have a secondary mission of coastal defense. Further evidence, such as heraldry, exercise activity, and leadership, tends to suggest a close, established association. Recent developments in the CMAF have included the replacement or complementing of coastal artillery positions with missiles, the replacement of the SS-C-2B SAMLET with the newer SS-C-1b SEPAL in high-priority defense areas, and the integration of BIG BULGE airborne radar platforms utilizing the DRAMBUIE video Data-Link system into the coastal defense target acquisition system in an effort to effectively exploit the range capability of the SEPAL missile.

17. ● Organization:

CMAF units are assigned to fleet commanders, responsible for the defense of naval bases under their command. While CMAF forces, in conjunction with Naval Infantry, appear to constitute a separate arm within each fleet, the CMAF's mission and weapons indicate that operational units may be integrated into some type of coastal defense command and control system. CMAF assets are organized into missile and artillery units of at least battalion size. Battalions are estimated to consist of between two and five subordinate batteries, depending on their assigned mission.

18. ● Weapons and fire control

Artillery:

While the CMAF is basically a missile force, it continues to employ cannon artillery both as a complementary system for its missiles and for close-in defense of narrow passages and important naval installations. These coastal gun installations are basically older, bunkered positions mounting 200 plus mm guns; however, a number of artillery batteries are configured

for mobile operations, utilizing the 130 mm field gun. Although there is no evidence of an organic radar capability in CMAF artillery units, the operational integration of these forces into the fleet coastal defense system suggests that coastal radar and watch stations may be used for initial target spotting and fire control

19. Missile and associated electronics

a. SS-C-2b SAMLET:

The SS-C-2b SAMLET, similar in appearance to the MIG-15 FACOT, was the first missile system deployed by the CMAF, and is still widely used throughout the communist world for coastal defense. Effective range, which is limited by radar horizon, is from 5 to 50 nautical miles. The Soviet concept of employment envisions the rapid deployment of mobile batteries, consisting of probably two launchers and seven missiles, to pre-designated improved launch sites. A typical SAMLET attack sequence begins with acquisition of the target by the SHEET BEND radar associated with the attacking battery. After launch, the missile follows a pre-programmed course to intercept the SHEET BEND tracking beam. Following this beam, the missile would begin a search for the target with its on-board semi-active seeker. Once lock-on is achieved, the SAMLET will complete the attack using semi-active terminal guidance.

b. SS-C-1b SEPAL:

The SS-C-1b SEPAL, a land-based version of the SS-N-3b developed specifically for the coastal defense mission, is currently replacing the SAMLET in high-priority areas. Effective range is from 12 to 220 nautical miles. The SEPAL is also employed in a mobile configuration: however, a SEPAL battery, which is believed to consist of 3 or 4 transporter erector launchers (TEL's) and associated equipment, has more mobility than a SAMLET unit, and can operate from unimproved launch sites with much greater effectiveness than its older counterpart. The SEPAL attack sequence begins when a BEAR DELTA or HORMONE BRAVO BIG BULGE airborne radar platform acquires the target and

transmits over-the-horizon (OTH) tracking data to the controlling coastal defense command post by DRAMBUIE video data-link. Shortly after receiving the command to engage, the battery will activate its SCOOP PAIR guidance radar and the missile will be launched on a pre-programmed course toward the target.

Missile tracking is accomplished through SCOOP PAIR and an on-board video data-link system, and mid-course corrections will be made via a command auto-pilot override system. As the SEPAL closes the hostile ship, on-board radar acquires the target and transmits this information back to the battery command center by video data-link. Active terminal guidance is used to complete the attack.

20. (●) Tactical implications:

The importance of increasing deployments of CMAF mobile missile batteries, particularly in areas which could be prime targets for US NATO amphibious assaults is readily apparent. The 220 nm range of the SS-C-1b, when fully exploited through the use of the BIG BULGE/DRAMBUIE OTH target acquisition capability, will give the Soviet Navy significant flexibility in controlling vital focal points and restricted sea areas with a minimum of afloat forces. The excellent mobility and rapid set-up time characteristics of the SEPAL, as well as the capability to employ the SAMLET in mobile operations from unimproved sites, if necessary, tend to confirm indications that the Soviets intend to employ mobile CMAF units forward in a NATO/WARSAW PACT conflict to defend East German and Jutland coastal areas against amphibious assaults. Additionally, the intergration of land-based CMAF assets with missile-armed patrol craft of the fleet coastal defense command provides the Soviets with a well-balanced capability for defense-in-depth of vital homeland coastal areas, which could easily be expanded to cover nearby captured areas during wartime.

RUSSIA'S SECRET WEAPON: U.S. TECHNOLOGY

21. (●) If they can't buy it, they steal it.
One way or another, the Soviets are managing to obtain the American know-how and advanced equipment needed by their backward economy - and their military forces.
22. (●) The Russians are using American technology to build up their war machine - and the US can't seem to find an effective way to stop.
23. (●) For years the US has tried to bar sales to Communist nations of American products that could be turned to military use. President [REDACTED] recently added a temporary embargo on sales of any kind of high-technology equipment regardless of its intended purpose.
24. (●) But now it is becoming evident that such controls are not doing the job. The Soviets are continuing to obtain Western technology and know-how, not only for their technically backward industries but for their armies, as well.
25. (●) Many militarily useful products slip through the export-licensing system - bought by Russia ostensibly for civilian use, then diverted to military ends.
26. (●) That is only part of the problem. The Soviets are buying from other Western nations - including America's allies - much of the technology that they can no longer buy from the United States. What's more, they are stealing much of the American technology that they cannot buy.
27. (●) This was brought out in a recent hearing by the Senate's Permanent Subcommittee on Investigations. Senator [REDACTED] (D-Wash) cited a prediction made years ago by the Bolshevik leader, [REDACTED] that sales-minded Western capitalists would "supply the rope" that Communism could use to hang the capitalist system.
28. (●) That, said [REDACTED], is what is happening: "The United States and its allies have been selling the rope to the Soviet bloc. What we haven't sold or given away, they have stolen".
29. (●) The record is full of examples supporting that charge American companies sold more than 1.5 billion dollars worth of equipment and information for the Soviets to build an immense truck factory on the Kama River. The trucks were supposed to be used in the civilian economy. When Russia invaded Afghanistan, however, its Army used trucks made in the Kama plant.

30. (●) Russia's Zil truck complex, also built with the aid of American exports, is producing not only military trucks but missile launchers as well.
31. (●) Two years ago, the Soviets bought navigation and electronic orientation devices from a US firm. Litton Industries. The technology that came with that equipment is now being used to help Russian planes and ships track American submarines.
32. (●) American and Japanese electronics, purchased purportedly for use in civilian air-navigation systems, have been converted to use in computers for missile guidance, filling an important gap in Soviet technology.
33. (●) The famous Gorky auto works, reportedly run with US computers and Japanese business machines, makes not only civilian cars and trucks but also amphibious assault vehicles and military trucks.
34. (●) Precision ball bearings bought from Bryant Grinder Corporation of Vermont are said by Pentagon experts to have aided Russia in developing its MIRV missile
35. (●) Free for the asking.
Sometimes Moscow doesn't even have to pay for technology.
36. (●) The Soviets apparently learned how to make wide-bodied jet-airplanes without buying a single plane. They created a bidding war among three American firms. In their eagerness to win a lucrative contract, the companies handed over more and more details of their construction techniques. When the Soviets had all the information they needed, they called off the contract negotiations. Such planes are now on the proscribed list - but too late.
37. (●) Russia played a similar game with West Germany to steal technology for making diesel locomotives. Saying they were eager to buy such locomotives, the Soviets sent experts to West Germany, ostensibly to learn how to service diesel engines. But they learned so much that they were able to go home and build their own locomotives.

38. (●) Now, spurred by the Soviet invasion of Afghanistan, the Carter administration is engaged in an intensive search for ways to plug such leaks. Export-licensing procedures are to be tightened. Meanwhile, shipments under licenses already issued have been suspended.
39. (●) But American officials say, the US by itself cannot effectively restrict the flow of technology to the Soviets. "We will need the support of our allies and we expect their support". Defense Under Secretary [REDACTED] told the Senate investigators.
40. (●) Most allies have promised cooperation in curbing militarily useful exports to Russia. Yet, there have been numerous leaks of Western technology to Russia through companies of allied nations. Sometimes those sales by allies have been made at the expense of American firms that had been denied export licenses for sales of similar products.
41. (●) In 1978, [REDACTED] vetoed the sale of a 7-million-dollar Univac computer to the Soviet news agency, Tass. Last March the administration reversed itself and granted a new license to the American firm, Sperry Rand, which makes the computer. But by then the Soviets had bought an 18-million-dollar computer from a French company.
42. (●) Another American firm, Cyril Bath Company, won a contract to sell the Soviets metal-forming presses. But its application for an export license was turned down because the presses conceivably could be used to make airplane wings. Three years later the company won a reversal of the export ban, arguing that the same presses were available from France. But by then the Soviets already had purchased the French presses.
43. (●) Impact questioned
- Many American experts question whether even effective bans on US sales would have much immediate impact on the Soviet economy because so many other countries are able to supply substitutes for US wares.

44. (●) For example: Russia needs oil-drilling equipment. But, says [REDACTED], an international assistant vice president of Armco International, Inc.: "Almost all the oil-field equipment the Soviets get from the US is available from the Japanese, French, Germans or British or Rumanians".
45. (●) American attempts to curb sales to Russia have reated an international black market in technology that the Soviets exploit. Products sold to a non-Communist country are often re-exported to Russia or one of its satellites.
46. (●) Exchange programs initiated during the years of American-Soviet detente have been turned into a one-way street for transmitting technological information and skills to Russia, with the US learning virtually nothing in exchange.
47. (●) Senator [REDACTED] cited the case of a Russian exchange student who came to the US to study the chemistry of fuel-air explosives. "In contrast", the senator said, "American students go to the Soviet Union to study literatur, history and economics".
48. (●) [REDACTED] also cited the "so-called businessmen" who come to the US from Communist countries by the thousands. "Their usual style," [REDACTED] related, "is to demand technologically detailed proposals of the US firms with which they want to do business. Our companies are badgered into complying with the Soviets in the hope of exclusive, big sales. Typically, after getting the basic plans and technical information, the Soviet-bloc representatives agree only to a relatively small sale".
49. (●) The Apollo-Soyuz space linkup in 1975 is mentioned by American officials as a good example of the inequality of technical exchanges between the Soviets and the United States. Many officials believe the Russian's main interest in that celebrated space rendez-vous was to steal whatever they could in space know-how, particularly anything with possible military applications.
50. (●) "The Russian's approach to space is like using a blunt instrument for brain surgery", said one American with the National Aeronautics and Space Administration (NASA). "There wasn't single thing we could learn from them".

51. (●) Why is the Soviet Union so backward in technology? An answer given by European experts is this: The people in the Soviet Union are as gifted in mathematics, research and development as those in Western countries. But Soviet leaders have never tried to mobilize their nation's technological capacity. To do so would require reform of the centrally controlled economic system - and the Soviet leaders fear that more liberal economic policies would weaken the Communist Party's political control. It seemed to them easier and safer to buy Western technology and put off reform. This also enabled the Soviets to concentrate on military rather than industrial technology.
52. (●) Policy's cost
The Soviets are now paying the price for that policy. The technological gap between East and West has widened, and Communist countries are increasingly dependent on massive technological aid from the West to modernize their industry.
53. (●) In recent years, roughly half of all Western exports to the Communist area were technologically advanced products, and another 20 percent were capital-intensive products. Sales of Western machinery and equipment to the Communist bloc have risen tenfold since 1965 and now exceed 10 billion dollars annually, with well over half of those shipments going to the Soviet Union.
54. (●) According to the Commerce Department, what the Soviets want most to buy from the United States are chemicals, computers, semiconductors, business machines, automotive parts and manufacturing equipment, ball bearing and oil-drilling equipment.
55. (●) From West Germany, the Soviets seek cameras and other optical equipment, timing devices, diesel locomotives and heavy construction equipment.
56. (●) The Soviets look to Japan for steel-manufacturing machinery, oil-drilling equipment, timing devices, computers, automatic manufacturing controls, television and other electronic equipment, semiconductors and micro-conductors.

57. (●) In formulating a new strategy to keep Russia from getting American technology, the Carter administration is beset by two conflicting arguments.
58. (●) American manufacturers say that government curbs hurt them in competition with exporters abroad. They point to US 34-billion-dollar trade deficit, which makes exports a high national priority. The Commerce Department estimates that 112 million dollars of sales to the Soviet bloc were lost because of export-license denials in 1979. American firms want the export-control procedures to be simplified and the rules clarified to make foreign sales easier.
59. (●) On the other side, the Defense Department contends that national security must be given higher priority than business sales - and that the technology-starved Soviet bloc cannot be trusted to use American technology for civilian purposes only.
60. (●) The problem is how to protect US business without supplying the rope for Communism to hang capitalism.

SOVIET NAVAL AUXILIARY ACTIVITIES IN THE CARIBBEAN AND GULF OF MEXICO

Submarine contingency patrol (ATR)

61. (●) No change was noted in this patrol, nor is one anticipated in the future. The patrol was initially established in September 1970, during the third Soviet combatant visit to Cuba. It was manned by oceangoing auxiliary tugs (ATA) of the OKHPENSKIY class from September 1970 to September 1974. Since then, the patrol has been manned by oceangoing rescue tugs (ATR) of the OREL and PAMIR classes. This presence has been continuous with one exception during August-October 1976 when ALDAN responded with SB-38 to the crash of a BEAR DELTA in WESTLANT. A brief summary of the units that have manned this station is as follows:

<u>SHIP</u>	<u>CLASS</u>	<u>DATES</u>
ATA SB-11	OKHPENSKIY	03 SEP 70 - 20 JAN 72
ATA SB-3	OKHPENSKIY	15 DEC 71 - 17 JUN 73
ATA SB-11	OKHPENSKIY	28 JUN 73 - 13 SEP 74
ATR SB-38	OREL	27 AUG 74 - 04 AUG 75
ATR ALDAN	PAMIR	18 SEP 75 - 06 AUG 76
ATR-SB-38	OREL	12 OCT 76 - 24 SEP 77
ATR AGATAN	PAMIR	24 SEP 77 - 29 SEP 78
ATR ALDAN	PAMIR	29 SEP 78 - PRESENT

Intelligence collectors (AGI)

62. (●) As reported in last year's paper, Soviet AGI's do not operate in the Caribbean but do continue to make mid-deployment port calls there for replenishment and crew rest. One major change has been observed in this activity during this period; all calls were made to Cienfuegos, vice Havana. This probably reflects an improvement of the facilities in the southern Cuban port as well as the possibility that it provides a more secluded moorage for the intelligence collectors than would be available in Havana.

63. (●) Since July 1979, the following AGI's have made such port calls:

<u>AGI</u>	<u>DATES</u>
AGI LAPTEV	21-31 OCT 78
PELORUS	19-26 DEC 78
	26 JAN - 01 FEB 79
KRYM	10-23 MAY 79
NAKHODKA	22-28 JUN 79

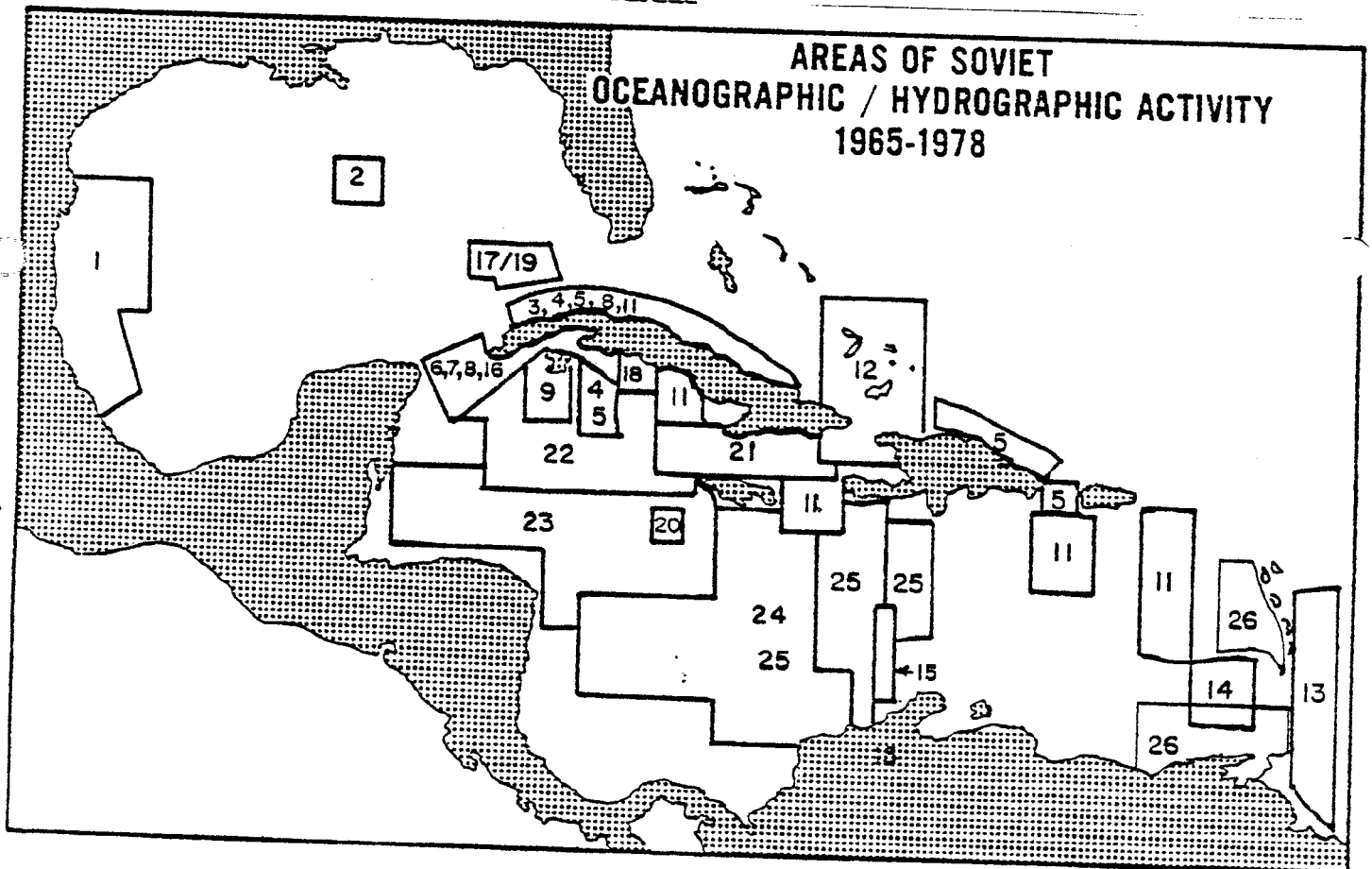
All the units were deployed to the Western Atlantic area on the US East Coast SIGINT patrol.

OCEANOGRAPHIC RESEARCH/HYDROGRAPHIC SURVEY SHIPS (AGOR/AGS)

64. (●) Like last year, there was only one major deployment of AGOR/AGS units to the Caribbean during this reporting period. Arriving in mid-January, AGOR's YUG and PERSEY conducted operations in the area until May. They also made three Cuban port calls, two to Cienfuegos (21-25 January, and 21-27 February) and one to Havana (21-28 March).
65. (●) The majority of their operational time was concentrated in the eastern Caribbean and along the northeastern South American littoral.
66. (●) Subsequent to terminating operation in the Caribbean, AGOR's YUG and PERSEY transited to the Canary Islands for a port call and further operations in the eastern OCEANLANT area before returning to the Baltic.
67. (●) Three other AGOR's were briefly located in the Caribbean, AGOR DEMIN in August 1978, AGOR ADZHARIYA in February and March of 1979, and AGOR STRELETS in February 1979. The latter unit's main purpose for coming to the Caribbean was to escort/tow a Whiskey SS which the Soviets were transferring to Cuba. DEMIN may have called in Venezuela and Trinidad, and ADZHARIYA in Cienfuegos and possibly in French Guinea.

Areas of interest

1.	1964-65	AKADEMIK KOVALEVSKIY
2.	1976	MIKHAIL LOMONOSOV
3.	1967	AGS GIGROMETR
4.	1970	AGS ASKOLD
5.	1970	AGS ZENIT
6.	1971	AGS ASKOLD
7.	1971	AGS TROPIK
8.	1971	AGS ZENIT
9.	1971	AGS VILKITSKIY
10.	1971	AGOR DEZHNEV
11.	1972	AGS ASKOLD/AGS KOMPAS/AGS ZENIT/AGS GOLOVNIN
12.	1973	AGS ZENIT
13.	1973	AGOR VILKITSKIY
14.	1973	AGOR VILKITSKIY
15.	1973	AGOR VILKITSKIY
16.	1973	AGOR VILKITSKIY
17.	1973	AGOR VILKITSKIY
18.	1973	AGOR VILKITSKIY
19.	1974	AGS KOLGUYEV
20.	1974	AGOR POLYUS
21.	1974	AGOR POLYUS
22.	1975	AGOR ZUBOV
23.	1976	AGOR VILKITSKIY/AGS ANDROMEDA/AGS KOLGUYEV
24.	1977	AGOR VILKITSKIY/AGS ASKOLD/AGS KOLGUYEV
25.	1978	AGOR ZUBOV/AGS ANDROMEDA/AGS ARKTIKA
26.	1979	AGOR VILKITSKIY/AGS ARKTIKA AGOR YUG/AGOR PERSEY

SELECTED INTELLIGENCE ITEMS

68. (●) Czechoslovakia:

Antidote For Nerve Agents

The Czechoslovakian antidote for nerve agent poisoning represents the latest state of the art in the treatment of chemical warfare casualties. The antidote, issued to individual troops, has been identified as a solution of Atropine and TMB-4, an oxime to assist in the prevention of death and to help the system reconstitute itself. The antidote is to be administered on the orders of the unit commander. Medications stored within Czechoslovakian regimental medical companies for long term treatment of nerve agent poisoning include these: Ephedrine (a bronchodilator) Amphetamine (stimulant), Metamphetamine (stimulant), Bemegrid (an analeptic), Diaepam (anti-convulsion) and Phenobarbital (anti-convulsion). In addition to the medications kept with regimental companies, every Czechoslovak district has its own pharmaceutical depot responsible for maintaining medicines for the army. Czechoslovakia, like other Warsaw Pact countries, is investing in medications intended for treating chemical warfare casualties. Therapeutic approaches to treating chemical warfare casualties are similar to those of other Warsaw Pact countries and represent the latest state of the art.

69. (●) Djibouti: Libyan Aid

The Libyan advisers who accompanied the 20 armored vehicles recently delivered by Tripoli remain in Djibouti, and their departure has been postponed. The Iraqis also have shown increased interest in Djibouti. Both economic and military aid have been discussed. The Iraqis have reportedly agreed to several projects, including housing, a cement plant, feasibility studies for minerals exploitation, and agricultural and fisheries development. Military aid reportedly has been turned down, and this may affect the willingness of Baghdad to go ahead with economic aid. Both internal and external pressures are mounting on president Gouled. Although he is likely to survive the current confusion, it appears Djibouti may be one of the locales where intern-Arab competition will continue to be played out to the detriment

of the local governments.

70. ● Syria: Floating Dry Dock

Syria is expected to soon take delivery of a new Polish-built floating dry dock. It was launched in mid-1979, only ten months after the start of assembly. The dock is 125 meters long, 30 meters wide, 13.5 meters high, and has a lift capability of 4,500 DWT. The unit is not the conventional monolithic type but instead has a hull composed of five pontoons that can be separated for repair. The complexity of this dock suggests that it is for military rather than commercial use. The new dock might also be used by Soviet naval ships. The Soviets ordinarily maintain a naval presence from its mediterranean squadron undergo mid-tour maintenance there as well. Ready access to a floating dry dock would simplify maintenance of the Soviet ships or possibly allow for an increased presence.

71. ● North Yemen: Soviet Deliveries

In North Yemen, Sana has received its first delivery of F105 Aircraft from the Soviet Union. They were the SU-22/F105 FOXTRON Model. These aircraft will reportedly be assembled by a Soviet team in about a month. Meanwhile, 12 MIG-21/F105's were recently assembled by Soviet technicians at the Hodeida airfield, and 12 additional MIG-21's are scheduled to arrive this summer. In addition, the Soviets have reportedly delivered materiel for nine SA-2/GUIDELINE surface-to-air missile (SAM) launchers around Hodeida airport. The number and type of SA-2's in-country are unknown, but Soviet construction technicians are said to be working on the proposed missile sites. The presence of the SA-2 SAM system has not yet been confirmed but its arrival would not be unexpected since it is already in use in South Yemen. The continued supply of additional types of equipment demonstrates Moscow's intent to pursue and improve its relationship with North Yemen to the further detriment of Western influence.

72. Iran: Communist Activity

In Iran, pro-Soviet political groups continue to expand their influence. The Iranian Communists are still far from ready to challenge Khomeini directly, but they are working their way into increasingly stronger positions. Meanwhile, Moscow probably sees its best option for now as one of attempting to curry favor with the current regime and of encouraging its anti-Western stance. The pro-Soviet Communist Tudeh party operates openly and portrays itself as the junior partner in a coalition with Khomeini, almost certainly with Moscow's endorsement or direction. The Ayatollah is strongly anti-communist, but appears willing to tolerate the Tudeh as long as it backs him and he judges it to be weak. President Bani-Sadr has become increasingly critical of Tudeh activities and is apparently more inclined to crack down on the party, although he has not yet taken any significant steps against it. Estimates of Tudeh membership range from less than 5,000 to 35,000. The party has little mass appeal because of its well-known subservience to Moscow. The Tudeh, however, may have achieved some success in recruiting new members among its traditional target group of students and oil workers and among junior military officers. At this point, the Tudeh could probably come to power only if the government collapsed or if the party led a military takeover along the lines of the coup in Afghanistan in April 1978. To survive, a Tudeh regime would require massive Soviet support, including military intervention. Iran's other leftist parties (Islamic Mujahedin guerrillas and Marxist fedayeen) have consistently rebuffed Tudeh offers to form a broad national coalition. Both probably have been infiltrated to some extent by Tudeh supporters. In any case, both operate closely with the various minority groups and contribute to keeping the Teheran government weak and off balance. Regime officials suspect the Soviets are deeply involved in ethnic dissidence through Iran, despite Soviet and Tudeh declarations that they favor peaceful resolution of Iran's ethnic conflicts. All of the leading dissident groups are leftist allies, or vulnerable to leftists.

Best organized have long had contact with the Soviet Union or its intermediaries. Soviet clandestine activity in Iran probably has increased in the last few months. Especially in Azerbaijani-populated areas of the Northwest. The Soviet's longstanding intelligence collection effort against Iran has included use of officers of Soviet Azerbaijani extraction. The Soviets may anticipate that in the longer term their proteges will dominate specific regions and that a leftist central government eventually will assume power. The Soviets may also be providing indirect aid to some Kurdish dissident groups, especially the Kurdish Democratic Party. Additionally, Iranian officials are concerned the Soviets may be increasing their activities among the Baluchis in Southeastern Iran. There is no direct evidence of such activity, but several Baluchi dissident groups have long had contacts with the Soviets and are likely to seek aid from the Soviet forces in Afghanistan. In other dissident activity along the Iraqi-Iranian border, minor incidents will probably continue as long as Iran does not have firm control over its Kurdish population. The instability in the Kurdish region is further compounded by the fact that the Iraqis are supporting Iranian Kurds and are probably conducting minor operations inside Iran itself. Major military operations by Iraq or Iran, however, seem unlikely at this time, although the Iraqis could take advantage of Iranian weaknesses if they wanted to escalate the war of words between the two countries.

73. Vietnam: Soviet Access To Facilities

Soviet Naval forces, including surface, subsurface, and air assets, have steadily increased their use of Vietnam's facilities and contiguous ocean areas over the past year. The Soviet Union is thus able to respond to crises and contingencies on a more timely basis. Additionally, the Soviet presence in Vietnam may have a psychological impact on regional nations, thereby making them less likely to acquiesce to Moscow's overtures in the future. Soviet access to Vietnamese facilities is strategically important because Vietnam is adjacent to the South China Sea and the Pacific as well as near strategic lines of communication between the Indian Ocean and Northeast Asia.

Before early 1979, the Soviet naval presence in and near Vietnam was minimal because access to Vietnamese facilities was denied. Most of the Soviet naval activity at that time centered on research operations and units transiting to and from the Indian Ocean to conduct operations with the Indian Ocean squadron. The Soviet pattern for gaining access to Vietnamese facilities generally fell into three phases. During phase one, which started in January 1979, Moscow began deploying surface and subsurface combatants to the South China Sea. Initial deployments from Vladivostok were made prior to initiation of hostilities between China and Vietnam and increased during the conflict. The units, which primarily performed intelligence collection and support operations, constituted a highly visible show of Soviet support for Vietnam. After the conflict ended, Moscow gradually reduces its presence in the region.

Several important precedents established during and immediately after the Sino-Vietnamese conflict resulted in Soviet access to Vietnamese facilities. The two most important of these precedents are port visits by surface and subsurface combatants and the staging of naval reconnaissance aircraft from Vietnamese airfields. From mid-September through mid-November 1979, the second phase took place when a combatant task group deployed to the South China Sea. This group was later joined by a cruiser with the first deputy Commander-in-Chief of the Pacific Fleet. He led a port visit to Haiphong in early November to commemorate the 62nd anniversary of the October Revolution and the first anniversary of the Soviet-Vietnamese Treaty of Friendship and Cooperation. The task group operated off Vietnam through mid-November before returning to home waters. Although it is not certain why the task group deployment occurred at that time, it was probably related to tensions in Iran and Afghanistan.

Some TU-85/BEAR DELTA also deployed to Vietnam on three occasions during this phase and conducted reconnaissance missions over the South China Sea.

The third phase of deployment has been in effect since January. This deployment, which consisted of a KARA-class ASW cruiser and two other major surface combatants and later augmented by three attack submarines, was probably made in response to the crisis in the Indian Ocean. During each of the three phases, the Soviets augmented their naval forces near the conflict area in response to a crisis.

Access to Vietnamese facilities will considerably reduce the reaction time to crises in the future. A Soviet task group deploying to the Indian Ocean or the South Pacific from Vietnam rather than from Valdivostok could do so in five or six fewer days. The Soviets will also use Vietnamese naval bases and airfields for exercises in the South China and Philippine Seas. Results of Soviet access to Vietnamese facilities include these: improvement of Soviet capability for projecting power into South China Sea and Indian Ocean, enhancing crisis responsiveness; Chinese fears of Moscow's intentions in region have been amplified; and Soviet relations with Southeast Asian nations likely to become strained. In the future, Moscow will probably reduce its presence from the current high level, especially during periods of reduced tension. However, it can be expected to maintain a flexible deployment policy, with high levels of activity and a continuous presence in or near Vietnam during times of crisis.

PROPAGANDE-FOLDERS UIT DE SOWJET UNIE

74. ● In toenemende mate hebben zich de laatste jaren veront-
ruste personen tot de bevoegde instanties gewend met de
mededeling, dat zij propaganda materiaal uit de Sowjet
Unie toegezonden kregen. In dit kader rees doorgaans de
vraag hoe men in de USSR kon beschikken over naam en
adres. Tegelijkertijd toonde men zich bevreesd voor een
inbreuk op de persoonlijke levenssfeer.

Propaganda

75. ● Sinds jaar en dag functioneert in de Sowjet Unie een pro-
pagandamachine als instrument voor het overbrengen van
ideeën en gedachten op anderen. Kosten noch moeite worden
daarbij gespaard. Vooral het Sowjetpersbureau Novosti (APN)
speelt een rol bij het uitdragen van boodschappen over de
Sowjet Unie naar het buitenland.
76. ● Het verspreidt zeer vele boekwerken, informatiebulletins
en persoverzichten, die in het buitenland meer inzicht in,
en begrip voor de Sowjetmaatschappij dienen te bewerkstel-
ligen, waarbij het karakter van het Sowjetsysteem op een
niet mis te verstane wijze wordt uitgedragen. Het effect
van al deze inspanningen moet voor de USSR echter nogal
teleurstellend zijn. Velen in het Westen zijn van mening,
dat deze Sowjetpublicaties niet of nauwelijks lezenswaard
zijn. De oorzaken hiervan zijn vooral; een zeer eenzijdige
berichtgeving, veel te veel politiek partij jargon en soms
bombastisch taalgebruik alsmede een naar westere begrippen
matig verzorgde lay-out.

"New Times" en "Soviet Union"

77. ● Wellicht ten gevolge van het tot dusverre marginale succes
van deze publicaties, is de Sowjetstaatshandelsorganisatie
voor de verspreiding van boeken en tijdschriften,
Mezhdunarodnaya Kniga (ook wel Mezhniga genaamd) in okto-
ber 1976 gestart met reclamecampagnes bedoeld om tijdschrif-
ten en andere drukwerken op de Nederlandse markt te brengen.
Opvallend hierbij is de, naar westerse normen, bijzonder
lage abonnementsprijs. Zo vond in oktober 1976 de eerste
campagne plaats ten behoeve van het maandblad "Soviet Union"
("Sovietskiy Soyuz"). Precies een jaar later volgde een soort-

gelijke actie, ditmaal voor het politieke weekblad "New Times ("Novoye Vremya"). Tenslotte startte men eind oktober 1979 ten tweede male een campagne ten behoeve van "Soviet Union".

Vorbereidende campagne

78. ● Mezhkniga liet haar campagne van 1976 lopen via de inmiddels opgeheven Import-Boekhandel "Sterboek" in Groningen, terwijl boekhandel en uitgeverij Pegasus te Amsterdam de hieropvolgende campagnes voor haar rekening nam. Het drukwerk werd verzorgd door drukkerij Heiermann B.V., evenals Pegasus een door de EPN geleide onderneming. Door Heiermann B.V. werd een adressenbureau ingeschakeld, gespecialiseerd in het leveren van lijsten met namen en adressen veelal ingedeeld naar beroepsactiviteiten. De verzending had - zoals inmiddels is gebleken - vanuit de Sowjet Unie plaats. De meest aannemelijke verklaring hiervoor is, dat verzending vanuit de Sowjet Unie aanzienlijk goedkoper is dan in Nederland. In 1977 waren de enveloppen voorzien van postzegels ter waarde van 6 kopeken hetgeen tegen de officiële koers neerkwam van 24 cent, een aantrekkelijk voordeel van 31 cent per enveloppe.

Doelgroepen

79. ● Blijkens binnengekomen reacties zijn op deze wijze personen en instellingen benaderd welke onder meer tot de volgende categorieën behoren:
- boekhandelaren, dagbladen, bibliotheken, leeszalen, rijksarchieven;
  - universiteiten, scholen voor maatschappelijk werk, Kamers van Koophandel, leden der Staten-Generaal, kleuterleidsters en ingenieurs. Ook bij het personeel van de Koninklijke marine zijn deze folders verspreid.
- Het aantal verzonden folders wordt op 50 à 60.000 geschat.

Conclusie

80. ● Vooralsnog lijkt er geen reden te bestaan voor enige bezorgdheid indien men een dergelijke folder uit de Sowjet Unie ontvangt. Het voor dit type reclame-actie gebruikte namen en adressenmateriaal wordt ontleend aan open bronnen zoals telefoonboeken, "Gouden Gidsen" en beroepsgidsen. Hiervan maken, naast vele Nederlandse bedrijven w.o. postorderfirma's ook veel buitenlandse ondernemingen gebruik - dus ook Mezhkniga. Tot nu toe is niet geconstateerd, dat deze namen en adressen voor andere dan propagandadoeleinden zijn gebruikt.

VOORBEELD VAN ENIGE FOLDERS

РЕДАКЦИЯ ЕЖЕМЕСЯЧНОГО ИЛЛЮСТРИРОВАННОГО
ОБЩЕСТВЕННО-ПОЛИТИЧЕСКОГО ЖУРНАЛА

СОВЕТСКИЙ СОЮЗ

ИЗДАЕТСЯ НА РУССКОМ, АНГЛИЙСКОМ, АРАБСКОМ,
БЕНГАДСКОМ, ВЕНГЕРСКОМ, ВЬЕТНАМСКОМ, ИСПАНСКОМ,
ИТАЛЬЯНСКОМ, КИТАЙСКОМ, КОРЕЙСКОМ, МОНГОЛЬСКОМ,
НЕМЦОМ, РУМЫНСКОМ, СЕРБСКОХОРВАТСКОМ, УРД,
ФИНСКОМ, ФРАНЦУЗСКОМ, ХИНДИ, ЧЛОНСКОМ ЯЗЫКАМ.

103772, Москва, Центр, ГСП-3, ул. Москвитина, 8.
Тел. 229 14-19, 229-07-55.

REDACTIECOLLEGE GEILLUSTREERD
SOCIAAL-POLITIEK MAANDBLAD

SOWJET UNIE

VERSCHIJNT IN HET ARABISCH, BENGALISCH, CHINEES,
ENGLISCH, FRANSS, DUTS, HINDOESTAANS, HONGAARS,
JAPANEES, KOREAANS, MONGOOLS, PORTUGUEES,
ROEMENS, RUSSE, SERVOKROATISCH, SPAANS,
URDU EN VIETNAMEES.

Ul. Moskvitina 8.
GSP - Moskou
USSR

Waarde lezer,

In 1980 zullen in Moskou de Olympische Spelen worden gehouden. Over de voorbereidingen en de Spelen zelf kunt u alles lezen in ons maandblad 'De Sowjet-Unie', dat onder meer in het Engels, Duits, Frans en Russisch verschijnt.

'De Sowjet-Unie' is een belangwekkend tijdschrift, dat de lezers kennis laat maken met het Sowjet-volk. U vindt er vele op heldere en toegankelijke toon geschreven artikelen over beroemde figuren, maar ook over gewone mensen, prestaties op het gebied van wetenschap, over sport en cultuur.

Deze artikelen gaan vergezeld van foto's in kleur en zwart/wit en de meest begaafde journalisten en fotografen werken eraan mee, hetgeen mede bijdraagt tot de populariteit van ons blad, dat in 20 talen over de hele wereld wordt verspreid. In elke editie wordt een bijlage in het Nederlands ingesloten, met de foto-onderschriften en de korte inhoud van de artikelen.

U kunt zich via de ingesloten bestelbon nu al abonneren.

De abonnementsprijs voor 1980 bedraagt f 15,-.

Met de meeste hoogachting,

het redactiecollege van 'De Sowjet-Unie'

NEW TIMES
TEMPS NOUVEAUX
NEUE ZEIT
TIEMPOS NUEVOS

**НОВОЕ
ВРЕМЯ**

NOVE CZASY
NOVA DOBA

ПОЛИТИЧЕСКИЙ ЕЖЕНЕДЕЛЬНИК

103782 ГСП, Москва, К-6, Пушкинская пл.
PUSHKIN SQUARE, MOSCOW, 103782 GSP, USSR

229-38-72
209-07-67

Waarde lezer

Als hoofdredacteur van het in de Sowjet-Unie verschijnende politieke weekblad "Nowoje Wremja" (= "Nieuwe Tijd") neem ik de vrijheid om u te wijzen op de mogelijkheid u op dit blad te abonneren. Het verschijnt in het Russisch, Engels, Frans, Duits, Spaans, Pools, Tsjechisch en Arabisch zodat er allicht een editie is die ook u kunt lezen. Het houdt zich in de eerste plaats bezig met de kijk op de wereld en op de internationale gebeurtenissen zoals die in de Sowjet-Unie worden ervaren en beschouwd. Ons blad wordt gelezen in meer dan honderd verschillende landen, door mensen die op de hoogte willen blijven van de internationale situatie en van onze kijk op de gang van zaken in de wereld. Het bevat:

- Bijdragen van politieke leiders in binnen- en buitenland en van vooraanstaande wetenschappers en journalisten;
  - Analyses van de door de USSR bedreven buitenlandse politiek en artikelen over de internationale situatie;
  - Bijdragen van onze eigen correspondenten in steden als Belgrado, Bonn, Berlijn, Delhi, Cairo, Londen, New York en Tokio;
  - Reisbeschrijvingen, plus de complete teksten van documenten betreffende de buitenlandse politiek van de USSR;
  - De complete teksten van internationale overeenkomsten en verdragen;
  - Statistisch materiaal, plus alle mogelijke andere informatie.
- En dan nog een cursus Russisch voor wie onze kranten en tijdschriften ooit in het origineel wil leren lezen.

Informatie over de wijze van abonneren en het abonnementsgeld vindt u hierbij ingesloten, evenals een bestelkaart.

Met hartelijke dank voor uw aandacht verblijf ik hoogachtend,

M. Fjodorov,
Hoofdredacteur van "Nowoje Wremja"

HOOFDSTUK 2

SOVJET MARITIEME AKTIVITEITEN

DE ATLANTISCHE OCEAAN

Algemeen

In de maand april waren de Sovjet marine-activiteiten in het Noordelijke Vlootgebied en de Oostzee hoog. In de Oostzee vond midden april eveneens een gezamenlijke WP-oefening plaats, hetgeen doorgaans tweemaal per jaar geschiedt. De oefenactiviteiten op de Atlantische Oceaan stonden in verband met de transit van het vliegdekschip Kiev naar haar thuishaven. Alhoewel deze oefenactiviteiten als OKEAN '80 worden aangeduid, leek het oefenscenario niet op de OEAKN '70 en OKEAN '75 oefeningen. Onder leiding van CINCEASTLANT werd intensief surveillance op de oefenactiviteiten en haar deelnemers uitgevoerd, waar onder door Nederlandse marinevaartuigen en vliegtuigen.

1. ● Begin april werd in de Zuid-Atlantische Oceaan een bezoek gebracht aan Cotonou (Benin) door een MOD KILDIN-klasse GW-jager (366) en de tanker Gasanov. Deze eenheden waren afkomstig uit Luanda (Angola) waarnaar na enkele dagen werd teruggekeerd. Bezoeken aan Cotonou door een combattant komen niet vaak voor. Overigens is er voor de Angolese kust nog steeds sprake van een verhoogd aantal Sovjet schepen in tegenstelling tot voor de kust van Guinea, waar zich voorheen het grootste aantal eenheden bevond.
2. ● Op ± 6 april verliet een GOLF II-klasse ballistische projectielen onderzeeboot de Oostzee met een YURKA-klasse mijnenveger die haar voor korte tijd begeleidde. Er vond op 16 en 18 april een afvuring plaats van een SSN-N-5 missile. Binnenkort zal de onderzeeboot waarschijnlijk weer in de Oostzee terugkeren.

3. ● "OKEAN '80 oefening

a. Algemeen

Verwacht werd dat dit jaar een OKEAN-oefening zou gaan plaatsvinden, vermoedelijk in de maand april. Een dergelijke oefening heeft niet plaatsgevonden alhoewel oefenactiviteiten werden waargenomen voornamelijk op de Atlantische Oceaan en in de Middellandse Zee. Op kleine schaal werd eveneens geoefend in de Indische Oceaan terwijl er in de Stille Oceaan voor zover bekend niet werd geoefend. De omvang van de activiteiten en het aantal deelnemers was echter niet te vergelijken met eerdere OKEAN-oefeningen respectievelijk in 1970 en 1975. De oefeningen die dit jaar plaatsvonden worden echter door enkele NATO-bevelhebbers als OKEAN '80 aangeduid en vond plaats in de periode ± 19 april-25 april. De oefenactiviteiten op de Atlantische Oceaan vonden plaats in verband met de transit van het vliegdekschip KIEV met haar escorte naar de Noordelijke Vloot.

b. Regionaal Overzicht

Atlantische Oceaan

De oefenactiviteiten werden verwacht toen op 16 april het vliegdekschip KIEV met 2 KRESTA II-klasse GW-kruisers (667,682) er een KRIVAK-klasse GW-fregat (916) met de tanker Dnestr en een VICTOR-klasse onderzeeboot de Middellandse Zee verliet na een 4-maandelijkse deployment in de Middellandse Zee en een ongeveer 5 weken durend verblijf in de Zwarte Zee. In de Zwarte Zee nam zij deel aan oefenactiviteiten en werd waarschijnlijk geen onderhoud ondergaan. Dit laatste werd wel verwacht. De oefenactiviteiten op de Atlantische Oceaan bestonden voornamelijk uit onderzeebootbestrijdingsoefeningen (ASW) en incidenteel ook uit anti-carrier warfare (ACW) operaties. Bij de oefeningen waren een aantal onderzeeboten betrokken, waar onder naast de VICTOR die zich reeds bij de KIEV bevond, een CHARLIE en enkele FOXTROT-klasse onderzeeboten, bovendien was er sprake van een groot aantal onderzeebootcontacten. Over het algemeen waren de activiteiten rond KIEV's transit naar haar thuishaven bijzonder laag in vergelijking met voorgaande jaren.

De verwachte uitgebreide oefenactiviteiten ten westen van Engeland bleven eveneens uit, bovendien viel de "air-reaction" enigszins tegen. Opmerkelijk was eveneens het feit dat geen Noordelijke Vloot-eenheden, speciaal in verband met het oefengebeuren rond de KIEV, hun vlootgebied verlieten.

Terwijl de KIEV zich bij de Golf van Cadiz bevond, verbleef zij enige tijd "dead-in-water", vermoedelijk in verband met technische moeilijkheden, die resulteerden in een vertraging van bijna 7 uur. Er werden duikers waargenomen die haar bodem controleerden. Hierna werd met een vaart van 12-15 knopen in Noordelijke richting opgestoomd, naar een positie ten westen van Lands End waar op 20 april rendez-vous werd gemaakt met 3 Oostzee-KRIVAK-klasse GW-fregatten (700, 710, 758) waar onder 1 nieuwbouw eenheid naar verwachting (die aan de Stille Oceaan Vloot zal worden toegevoegd). De beide KRESTA-klasse GW-kruisers (667, 682) hielde op 18 en 19 april schietoefeningen.

Op 18 april vond de eerste BEAR-DELTA vlucht west van Engeland plaats sedert het verblijf van de KIEV op de Atlantische Oceaan. De 3 Oostzee-KRIVAKS scheidde zich spoedig van de KIEV af, na aan ASW-oefenactiviteiten te hebben deelgenomen en begaven zich op weg naar de Middellandse Zee.

Op 21 april vonden HORMONE vluchten plaats vanaf de KIEV in verband met ASW-activiteiten terwijl op 22 april deze vluchten werden voortgezet. In deze periode vonden ook een aantal BEAR DELTA en FOXTROT vluchten plaats.

Op 22 april vond vermoedelijk een "air-defense" oefening plaats; één BEAR voerde "low-level approaches" uit terwijl andere voor "jamming" zorgden.

Op 23 april koerste de KIEV met haar escorte op naar de IJsland Faeroes Gap waar de tanker Dnestr eenheden bevoorradde. ASW-operaties werden voortgezet tot in de buurt van Rockall Bank, waarbij eveneens BEAR-FOXTROT (ASW) vliegtuigen actief waren.

Toen de Noorse Zee werd bereikt werd anti-carrier-warfare (ACW) beoefend. Eind 24/begin 25 april waren 13 BADGERS actief bij de KIEV-groep. Een gedeelte van deze vluchten zou in donker zijn uitgevoerd door een 4-tal vliegtuigen. Op 24 april scheidde de tanker Dnestr, die tot die tijd tot de KIEV-groep behoorde, zich af van de groep en begaf zich reeds om de Noordkaap. Op 25 april vuurde een KRESTA

(667) CHAFF af, alhoewel er geen vliegactiviteiten plaatsvonden. Op diezelfde datum voerden 9 BADGERS gesimuleerde ASM-strikes uit, terwijl BEAR DELTA's mogelijk "targetting/jamming services" voor de BADGERS verzorgden. Op 27 april rondden de KIEV-groep de Noordkaap op weg naar de Kola Golf.

c. Middellandse Zee

Oefenactiviteiten begonnen vermoedelijk rond 20 april en duurden slechts 3 dagen en vonden plaats in de Ionische Zee. Hieraan werd deelgenomen door de helikopterkruisers LENINGRAD (MOSKVA-klasse), een KASHIN- en MOD-KASHIN-klasse GW-jagers (716, 706) en 2 GRISHA-klasse fregatten (098, 096). Het accent lag op onderzeebootbestrijding, waarbij ook mogelijk 2 FOXTROT-klasse onderzeeboten waren betrokken. Over het algemeen waren dus de oefenactiviteiten gering.

d. Indische Oceaan

Tussen 20-25 april vond een ASW-oefening plaats ten Zuid-Oosten van Socotra. Deelnemende eenheden waren een KYNDA-klasse GW-kruiser een KRESTA-II-klasse GW-kruiser (573) en KRIVAK-I-klasse GW-fregat (806). De agressorgroep bestond uit het doklandingsvaartuig IVAN ROGOV (050), een KOTLIN-klasse GW-jager (722). De eenheden werden bijgestaan door de tankers Akhtuba en Izhora, bovendien was een FOXTROT-klasse onderzeeboot aanwezig. Er zouden vluchten zijn uitgevoerd door 2 MAY ASW-vliegtuigen die vanuit Aden (Z-Yemen) opereerden.

e. Stille Oceaan

De deelname van Svojet Pacific Vloot-eenheden was miniem. Op 20/21 april werd alleen airborne reconnaissance uitgevoerd. Er wond geen oefening plaats met "major-surface combatants", het vliegdekschip MINSK is niet actief geweest.

f. Surveillance-activiteiten

Voordat met de oefenactiviteiten werd aangevangen, werd op 14 maart een ELINT-Ocean Reconnaissance Satellite (EORSAT) gelanceerd (COSMOS 1167). Overige satellite-coverage werd gegeven door ELINT 2 en ELINT 3 satellieten.

In verband met locale reconnaissance requirements werden geen additionele AGI-vaartuigen waargenomen. Alleen de vaste patrouilles werden bezet.

g. Conclusie

Opvallend was in het algemeen de lage en korte oefenactiviteiten en het ontbreken van deployments van bovenwaterschepen van enig vlootgebied in verband met out-of area oefenactiviteiten. De oefenactiviteiten hadden ook geen "world-wide" karakter.

Het moet dan ook niet geheel worden uitgesloten dat wat meer aan een OKEAN-oefening beantwoordt, in een later stadium zal worden uitgevoerd. Het is dan ook niet gebleken dat de Sovjets deze betreffende oefenactiviteiten zelf met "OKEAN" hebben aangeduid. De oefenactiviteiten op de Atlantische Oceaan boden voor NATO-eenheden, waaronder KM-eenheden, een gelegenheid om surveillance uit te voeren op onder meer Sovjet onderzeeboten.

DE MIDDELLANDSE ZEE

Algemeen

4. Nadat de beide KRESTA-klasse GW-kruisers (667, 682) voor een korte onderhoudsperiode in de Zwarte Zee verbleven, vond begin april een hereniging plaats met de KIEV. Na een korte periode bij de Golf van Sollum te zijn verbleven, stoomde de KIEV met haar escorte-eenheden op naar het westelijke gedeelte van de Middellandse Zee terwijl COMSOVMEDRON de KIEV had verlaten en zich daarna aan boord van de helikopterkruiser LENINGRAD bevond. Gedurende de periode dat de KIEV in de Middellandse Zee verbleef (van 3 januari - 16 april) werd er bij het SOVMEDRON intensief geoefend.
5. Op ± 3 april beëindigden een MOD KASHIN-klasse GW-jager (706), een MOD KOTLIN-klasse jager (527) en een tanker en onderzeeboot een verleng vlootbezoek aan Split (Joegoslavië). De reden voor deze verlenging is niet bekend. Het vlootbezoek zou hebben gestaan onder leiding van Capt. Schaligin, een assistent van COMSOVMEDRON.

DE INDISCHE OCEAAN

Algemeen

6. ● De sterkte van het SOVINDRON in de maand april was grotendeels ongewijzigd. Opmerkelijk was de oefenactiviteit die rond 21 april plaatsvond. Opmerkelijk is eveneens de vermoedelijke aanwezigheid van MAY-type vliegtuigen te Ethiopië (Massawa). Sedert midden april opereert het doklandingsvaartuig IVAN ROGOV (050) met een SAM KOTLIN-klasse GW-jager en de tanker Izhora in de Indische Oceaan.
7. ● Op 14 april zou de Iraanse marine actief zijn geweest in de Perzische Golf. Volgens de commandant van de Iraanse vloot was het doel van deze oefening de gevechtsgereedheid te demonstreren. Waarschijnlijk is de marine echter nog niet voor 20% gevechtsgereed, en bovendien zou de personeelssterkte 50% beneden de voormalige sterkte liggen in verband met desertie enz.
In de Perzische Golf wordt voornamelijk surveillance uitgevoerd door kleine patrouillevaartuigen. Van de grotere combattanten zou niet meer dan 20% hun havens kunnen verlaten. De voornaamste zorg van de marineleiding lijkt de bescherming van die installaties in de Perzische Golf. Naast de verdediging van een aantal eilandjes in de Straat van Hormuz waarop Irak recente aanspraken heeft doen gelden.
8. ● De vloottanker Berezina stoomde met een VICTOR-klasse nucleair voortgestuwde onderzeeboot via Kaap de Goede Hoop op naar de Indische Oceaan. Onderweg naar Aden werden geen bezoeken gebracht. Voor ongeveer 1½ week verbleef de Berezina in Aden met de VICTOR. Thans opereert zij bij Socotra. De Berezina is niet bij oefenactiviteiten betrokken geweest. Verwacht wordt dat zij zich binnenkort op weg zal begeven naar de Stille Oceaan.

DE STILLE OCEAAN

Algemeen

9. ● Over het algemeen vonden er weinig verschuiving plaats in de Stille Oceaan. Begin april waren een verhoogd aantal onderzoekingsvaartuigen aanwezig als gevolg van SOYUZ-lanceringen. Dit laatste was eveneens merkbaar in het zuidelijk gedeelte van de Atlantische Oceaan. Van oefenactiviteiten werden geen meldingen ontvangen.

LEVERANTIES

10. ● Op 3 april is een OSA-II-klasse GW-patrouillevaartuig (953) aan Lybië geleverd, die in november vorig jaar voor het laatste 2 van deze eenheden ontving; thans bezit Lybië 10 OSA-II's.

DIVERSEN

11. ● Syrië heeft begin april een nieuw drijvend droogdok geleverd gekregen dat in Polen werd gebouwd. De hull bestaat uit 5 pontoons die gescheiden kunnen worden. Dit 4500 tons dok is vermoedelijk voor militair gebruik en werd afgeleverd te Tartous.
12. ● Na de Neoryon-werf op het Griekse eilandje Siros zal nu ook de Haldiki-werf op het eiland Evvoia (bij Atika) Sovjet koopvaardij en marinehulpvaartuigen gaan repareren en onderhoud geven.
Dit wordt gemeld door het Griekse blad ACROPOLIS.
Overeenstemming zou hierover bereikt zijn tussen de ministerie van buitenlandse zaken van Griekenland en de Sovjetunie in maart 1980. Momenteel ligt reeds het Russische schip Protsion (3115 GRT) bij de Haldiki-werf.
13. ● Op 29 maart bracht Admiraal Novikov, één van de directeuren materieel van de Sovjet marine, een bezoek aan Bizertha (Tunesië) waar hij werd ontvangen door plaatselijke autoriteiten, onder wie de president van SOCOMEA (= Société des constructions mechaniques et navales de Menzel Bourguiba). Belangrijkste onderwerp van gesprek zou zijn geweest de mogelijke uitbreiding van de samenwerking tussen de Sovjet marine en genoemde Menzel Bourguiba scheepswerf. Of een overeenkomst hieromtrent is ondertekend is thans nog niet bekend.

Commentaar: In juni 1977 werd een 3-jaren verdrag gesloten tussen de Sovjets en deze werf, hetgeen inhoudt dat in juni van dit jaar het contract is beëindigd. Waarschijnlijk is het aangaan van een nieuw contract het doel van Novikov's reis geweest.

Sedert 1977 hebben zowel Sovjet combattanten, als onderzeeboten en hulpschepen gedurende gemiddeld één maand onderhoud in Bizerthe ondergaan.

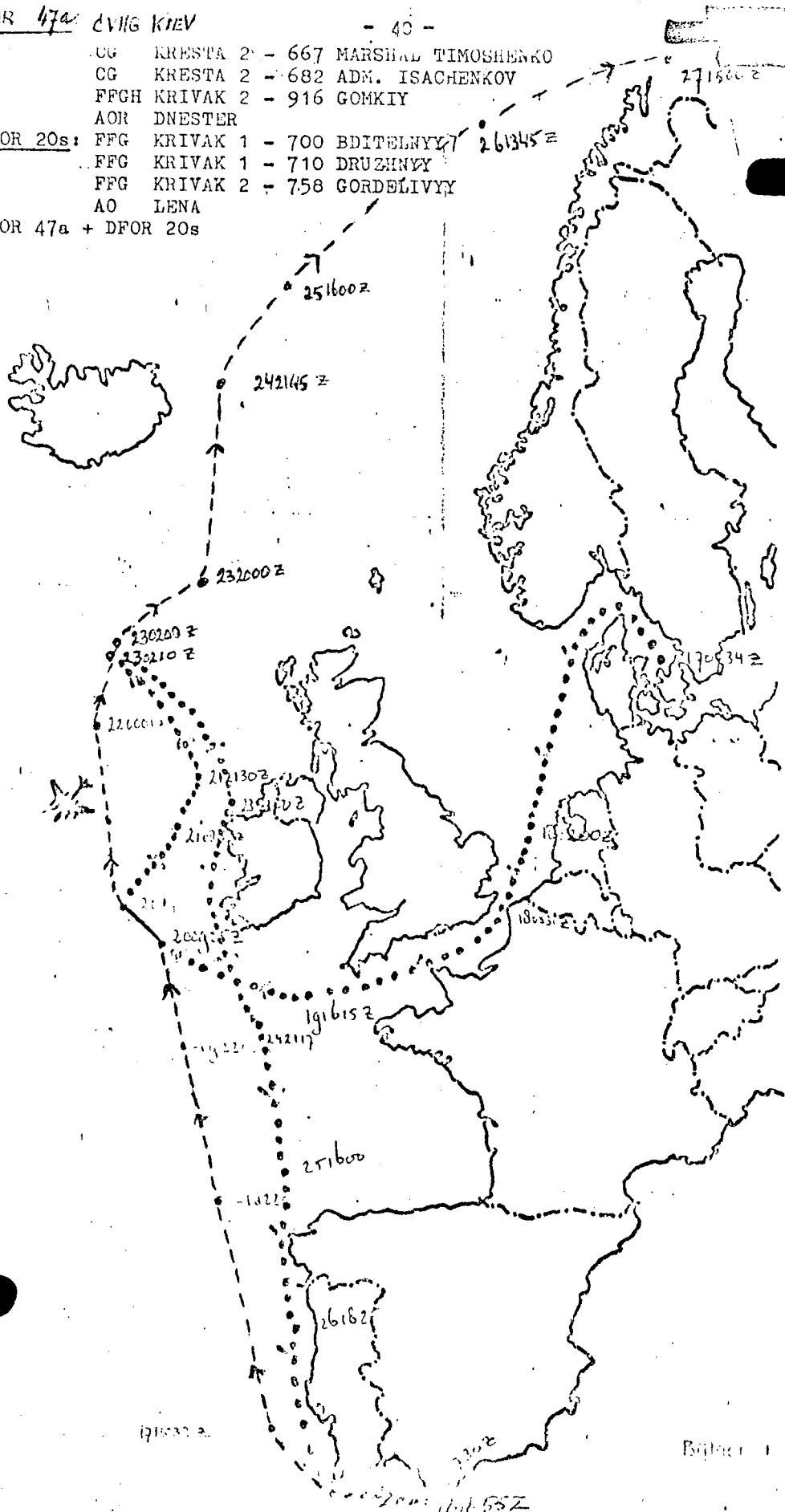
14. ● Op 18 april vond in de Oostzee, ten noorden van de Golf van Danzig een aanvaring plaats tussen de Deense mijnenveger "FYEN" en een Sovjet MIRKA-klasse fregat (766). De Deense mijnenveger meldde dat de MIRKA zich niet hield aan de internationale regels voor het vermijden van een aanvaring op zee. Er was duidelijk sprake van zgn. "harassment" activiteiten die in deze aanvaring resulteerden.

15. ● In Antarctica zouden de Sovjets wederom een permanent bemand Sovjet station hebben gevestigd. Het eerste station werd in 1971 gevestigd en thans bezit de Sovjet Unie er reeds 7. De naam van dit nieuwe station is Russkaya en bevindt zich in het westelijk gedeelte van Antarctica. Van hieruit zullen meteorologische observaties worden uitgevoerd. Aan de constructie van dit station was enkele jaren geleden begonnen en dit werk afgemaakt tijdens de 25ste Antarctische Expeditie waarbij eveneens een aantal onderzoekingsvaartuigen waren betrokken (o.a. Prof. Vize, Mikhail Somov). Naast de 7 permanente stations bezit de Sovjet Unie 4 tijdelijk bezette stations. De Amerikanen bezitten 4 permanente stations. Het is duidelijk dat het Sovjet geologische- en geofysische onderzoekingsprogramma het grootst is ten opzichte van andere landen die onderzoek in Antarctica verrichten. Het belangrijkste doel is het zoeken naar minerale bronnen.

--- DFOR 47a CVIG KIEV

- 40 -

- CG KRESTA 2 - 667 MARSHAL TIMOSHENKO
- CG KRESTA 2 - 682 ADM. ISACHENKOV
- FFGH KRIVAK 2 - 916 GOMKIY
- AOR DNESTER
- ..... DFOR 20s: FFG KRIVAK 1 - 700 BDITELNYY 261345 Z
- FFG KRIVAK 1 - 710 DRUZHNY
- FFG KRIVAK 2 - 758 GORDELIVYY
- AO LENA

--- DFOR 47a + DFOR 20s

Bojarski

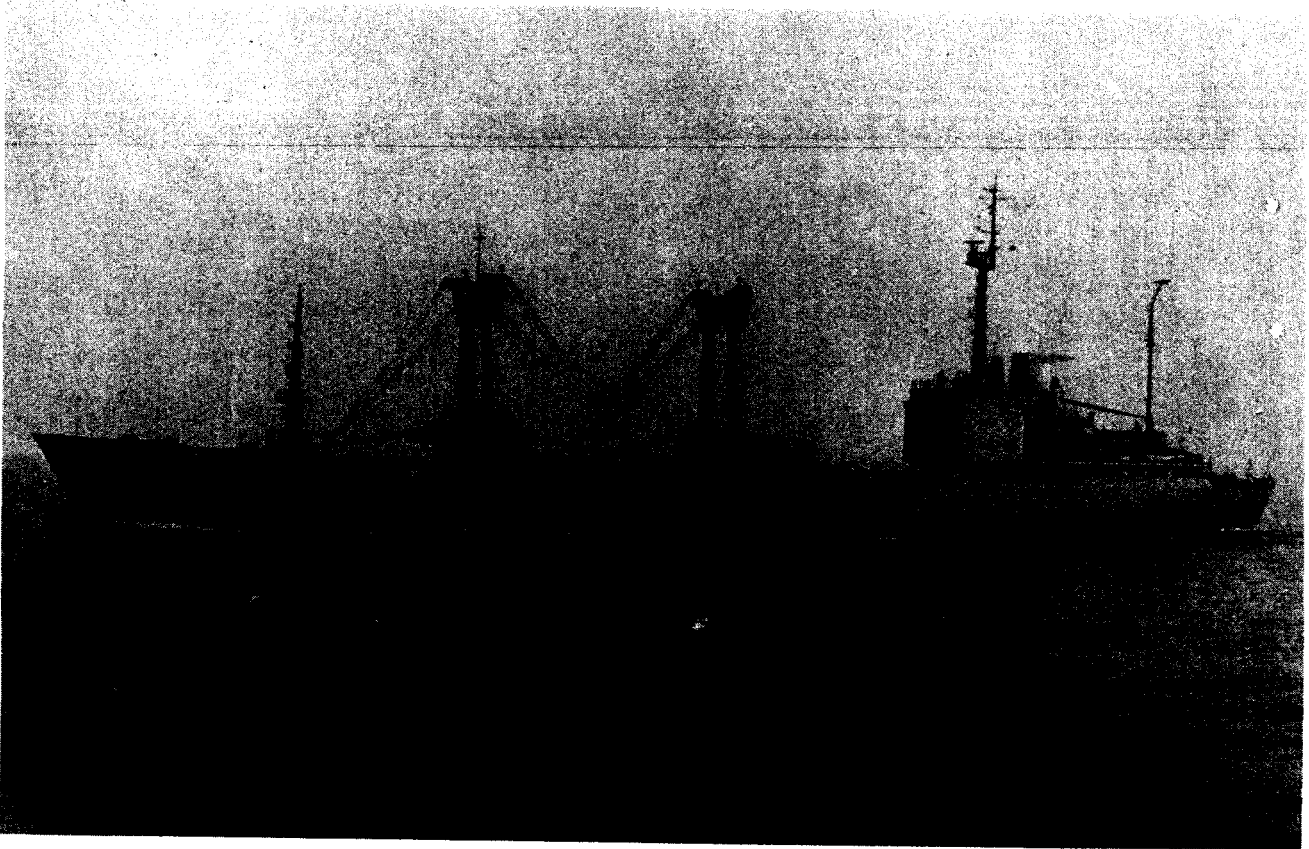
17155Z

HOOFDSTUK 3

KARAKTERISTIEKEN VAN COMBATTANTEN
EN HULPSCHEPEN

RUDNITSKIY-KLASSE (AGE) EXPERIMENTEEL HULPSCHIP

Ident. Nr.	Class	STSG	SType	Project	IOC	Country	Review Date
	RUDNITSKIY - Single Ship		AGE		1979	UR	
Legend Details		B. Armament		Supply		C. Electronics	
Full Load Displ	t 10 000			none		1 OKEAN-M	
Normal Displ	t					1 CAGE CONE B	
Standard Displ	t					1 CAGE BARE	
Length OA (DWL)	m 130.30 (123.70)					1 POLE STAR	
Beam Max (DWL)	m 17.30 (17.00)					1 SPRAT STAR	
Draft Mean	m 7.33					1 HIGH POLE B	
Depth Moulded	m 8.50					1 CROSS LOOP A	
Flight Deck	m x m					1 HIGH RING B	
Propulsion Type	1 DE	*				1 SMALL CROSS	
Max Power	hp 6 700/6 100 sust						various whip and wire
Cruise Power	hp						
Max Speed/Range	kts/nm 15.4/.						
Cruise Speed/Range	kts/nm						
Econ Speed/Range	kts/nm ./9 500						
Econ Speed/Range	kts/nm						
Propellers/Blades	1/4 (4.5-m ø)	**					
Fuel	t/type						
Complement	total ca 40						
DWT							
GRT							
NRT							
Additional Data							
* Bryansk-B & W diesel type 5DKRN62/140-3 (151 rpm = 6 700 bhp)							
** In addition 2 thrusters (1 bow, 1 amidships)							
Based on the PIONER MOSKVY class packaged timber carriers, MIKHAIL RUDNITSKIY was constructed at the Vyborg Shipyard and completed in December 1978. She is believed to be a tender for submarines.							
Cargo booms: 1 x ca 40 t Hatches: 14.0 x 12.6 m (forward)							
2 x 20 t 20.0 x 12.6 m (amidships)							
2 x 1.5 t							

RUDNITSKIY-KLASSE (AGE)

